

اعلامیه مطبوعاتی

توضیحات چهارده ساله در آستانه تباهی: سازش یا قیام؟

(ترجمه)

پس از چند روز درگیری‌های خونین و شدید که صدها تن از برادران مان در آن شهید شدند، وزارت دفاع سوریه روز چهارشنبه به‌طور ناگهانی، شوک‌آور و برخلاف انتظارات، آغاز عقب‌نشینی نیروهای ارتش سوریه از شهر سویداء را اعلام کرد. این اقدام پس از دعوت امریکا به خروج نیروهای دولتی از شهر و پس از آن صورت گرفت که جنگنده‌های رژیم یهود چهارشنبه، ۱۶ جولای ۲۰۲۵ م، مجموعه‌ای از حملات هوایی شدید را علیه دمشق انجام دادند. این حملات مقر ستاد کل، وزارت دفاع و اطراف کاخ ریاست جمهوری را هدف قرار دادند، در حالی که پیش از آن نیز چندین منطقه در اطراف دمشق، درعا و سویداء مورد هدف قرار گرفته بودند؛ مناطقی که در آن‌ها مواضع نظامی و کاروان‌های نیروهای ارتش سوریه و امنیت عمومی که به سمت سویداء حرکت می‌کردند، قرار داشت. این حملات، شمار زیادی از شهدا و مجروحان را برجای گذاشت.

امروز که انقلاب با آشوب‌ها و چالش‌های سرنوشت‌سازی روبه‌رو است و پس از پیروزی بر جنایت‌کار فراری، بشار ایجاب می‌کند که بازنگری صادقانه با نفس خود داشته باشیم و بازنگری‌ای شجاعانه در مسیر پیموده‌شده صورت گیرد؛ چراکه تکرار اشتباهاتی که هیبت انقلاب را تضعیف کرد و دستاوردهای بزرگی را که مجاهدان به بهای خون خود به‌دست آوردند، از بین برد، نیاز به تصحیح مسیر انقلابی و بازگشت به شریعت الله سبحانه و تعالی دارد.

صدور عفو عمومی با شعار «بروید که شما آزادشدگانید!» نقطه عطفی خطرناک بود؛ چراکه بدون مشورت با اهل انقلاب و بی‌آنکه نظر مجاهدانی که زمین را آزاد کردند و بزرگ‌ترین فداکاری‌ها را تقدیم نمودند، لحاظ شود، اتخاذ شد. این اقدام، فرصت پایان‌بخشیدن به جنگ را از دست داد و در هرج‌ومرج را گشود. این تنها آغاز سلسله‌ای از امتیازدهی‌ها بود که بزرگ‌ترین آن، خشم‌گین‌ساختن الله سبحانه و تعالی از طریق عدم اجرای شریعت او بود، آن هم به بهانه ترس از امریکا و غرب؛ در حالی که این قدرت‌ها، از آغاز انقلاب تا کنون، دشمن شماره یک الله، رسول او و انقلاب شام بوده و هستند.

جلوگیری از گسترش امنیت توسط مجاهدان در حوادث ساحل، خذلانی بزرگ بود که راه را برای دیگران باز کرد تا گسترش یابند و بر مجاهدان جسارت کنند. همچنین نحوه برخورد سهل‌انگارانه با پرونده درویشان، سطحی‌نگری خطرناکی از سوی مدیریت جدید را آشکار ساخت؛ جایی که نماینده مدیریت اخراج شد، درخواست حمایت بین‌المللی صورت گرفت و حتی با رژیم یهود تماس برقرار شد؛ کاری که بی‌هیچ شکی خیانتی آشکار است.

واکنش‌ها نسبت به این اتفاقات بسیار ضعیف و تا حدی سست بود که به نوعی تسلیم در برابر طرف‌هایی تلقی شد که کم‌ترین توصیف درباره‌شان، ارتکاب خیانت بزرگ به سبب ارتباط و هماهنگی‌شان با رژیم یهود است.

نداشتن اراده سیاسی مستقل و وابسته‌کردن تصمیم سیاسی به رهنمودها، طرح‌ها و منافع امریکا و طلب رضایت و حمایت از آن، موجب شد مدیریت جدید توانایی اتخاذ تصمیم‌های قاطع و سرنوشت‌ساز در مسائل مهم مربوط به حاکمیت و استقلال را از دست بدهد. این وضعیت پس از نبردهای بازماندگان در ساحل و به‌طور آشکار در پرونده درویشان نمایان شد؛ امری که باعث شد پشت مجاهدان بی‌پناه بماند و فداکاری‌های آنان پیش از تحقق اهداف به هدر رود.

باید یقین داشته باشیم که تسلیم دیکته‌های بین‌المللی شدن و اعتماد به وعده‌های امریکا، ما را تنها به زیان آشکار در دنیا و آخرت خواهد رساند. و اینک ما را طعمه آسانی برای یهود رها کردند تا صدها تن از برادران مجاهد ما را به قتل برسانند، در حالی که ما «حق پاسخ» را محفوظ نگاه داشته‌ایم! و عشایر بادیه‌نشین اطراف سویداء را پس از خلع سلاح، در برابر انتقام‌گیری بدون حمایت رها کردند.

عقیده ما، نوع رابطه با رژیم یهود که مقدسات ما را غصب کرده و جنایات هولناکی را علیه مردم مان در غزه و سراسر فلسطین مرتکب می شود، مشخص کرده است. این رابطه، رابطه جنگ و نبرد هستی است و معرکه میان فرزندان راستین امت و یهود حتی و گریزناپذیر است. بنابراین، عادی سازی روابط با آن ها یا ورود به هرگونه پیمانی که به سیادت آن ها - بر ذره ای از سرزمین های مسلمانان - اذعان داشته باشد، جایز نیست.

نبرد با رژیم یهود، اجتناب ناپذیر و حتی است و تأخیر در آن چیزی جز فرسایش بیشتر جان ها و امکانات نیست. از این رو، باید خود را برای آن آماده کرده و با تمام توان تجهیز شویم.

نخستین گام در مسیر تحقق پیروزی، اعلام التزام واقعی به اجرای شریعت الله سبحانه و تعالی است، بدون تردید و تأخیر، با هدف جلب رضای الله و یاری او، نه رضایت امریکا یا دیگران. بدون آن، ما هرگز به پا نخواهیم خاست و برای سرزمین های ما هیچ امنیت و حاکمیتی ثابت نخواهد ماند. باید بر پایگاه مردمی انقلاب و افراد صادق آن تکیه کنیم، چراکه آنان پس از الله سبحانه و تعالی تکیه گاه واقعی ما در زمان بحران و سختی اند.

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ [الطلاق: 3]

ترجمه: و هر کس بر الله توکل کند، او برایش کافی است و همانا الله فرمان خود را به انجام خواهد رساند (و بر هر چیز تواناست)، و قطعاً برای هر چیز اندازه (و وقتی) مقرر کرده است.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایة سوریه